

P

Pýcha

Ostudu má v celý škole, doma dneska tiše vzdychá,
tvrdý dopad, tvrdý trest a tvrdý ý ve slově pýýýcha.

Klopýtat

Fráňa balón nechytí,
strašně přes něj klopýtl,
válel se na parketách –
měl jsem o něj chvíli strach.
Fráňa to však nevzdával,
vstal a klopýtal hned dál.

Kopyto, klopýtat

Přes kořen jsem klopýtl,
až k pařezu dolítl.
Ví Franta, či neví to,
že je strašný kopyto?

Netopýr 1

Netopýýýýr – ta myška s křídly,
s myší v sobě dnes se zhlídli.
Tak netopýr k myšce míří
se svou láskou netopýří.

Netopýr 2

Netopýr si krásně žil,
než se špatně zavěsil.
K zemi náhle rychle míří
po své hlavě netopýří.

Slepýš 1

Problém mám, jak se to píše,
jaký ý dát do slepýše.
I když vím, že není had,
nemám slepýše moc rád -
kvůli tomu slepýši
si další kouli připíši.

Slepýš 2

Nechytil jsem slepýše,
protože zdrh do skryše.

Třpytit se

Třpytka září, blyští se a svítí,
copak na ni Fráňa chytí?
Žádná ryba, ani rak...
jenom koule... je to tak!

Pykat 1

Ségřin koník, co mě štvál,
za ségru to odpykal.
Přistřih jsem mu trošku křídla,
a koníček dolítal.

Pykat 2

Moje sestra vzlykala,
když za svůj čin pykala.
Pykat vůbec nemusela,
dostala jen to, co chtěla!
Bonbóny mi sežrala,
ani jeden nedala!
A tak jsem jí strašně rád
sežral sedm čokolád.

Pyl

Pacient oteklý byl,
když kolem něj lítal pyl.
A že oteče nám vždycky,
zřejmě bude alergický.
Doporučení:
když včelky kytky opylují,
zůstaň, Fráňo, ve své sluji.

Pysk 1

Otekla jsem včera celá,
protože mě píchla včela.
Otekl mi horní pysk...
Vendulka ze Solopysk.

Pysk 2

Ptakopysk to včera risk,
rozběhl se, zkusil trysk,
a najednou, než bys písk,
o pařez si rozbil pysk.

Pytel 1

Ýčka máš už v malíku,
tvrdej chleba v pytlíku
nedávno jsi Vendo měl –
nebylo to na pytel?

Pytel 2

Venda má to v malíku,
ýčka sype z pytlíku.
A že chlapec není líný,
má v pytlíku od svačiny,
chleba tvrdej jako kost.
Času totiž neměl dost -
o přestávce, místo sváči
učil on se ýčka radši,
aby diktát dobře měl.
Ať to není na pytel!

Pytel 3

Včera jsme se s bráchou chytli,
táta to zjistil - bylo to v pytli.
Na hokej dneska vzít nás chtěl –
ted' sedíme doma, což je na pytel.
Na hrubý pytel záplata hrubá -
o tom už ví své z Dobříše Kuba.

Zpytovat

Když jsem dneska hrubky psal,
svědomí jsem zpytoval.
To svědomí nemám v klidu –
zpytuju za celou třídu.
A slibuju, maminko,
příště přidám malinko!
Vážně už den celičkový
sedím, mami, nad ýčky.
Pro příště bych totiž rád
nechtěl nic už zpytovat!

Zpytovat 2

Na bruslích si takhle jedu,
až uklouznu na tom ledu.
Ségra se mi strašně smála,
pak svědomí zpytovala.
Přišel totiž rychlý trest,
válela se o sto šest.

Netopýr, čepýřit se

Netopýr ať smutný není,
že nemá co k čepýření!
Vrabčák ať se čepýří!
Když však do tmy zamíří,
let svůj dobře neřídí –
ve tmě totiž nevidí!
V noci netopýr je král!
Nečepýřil... neboural!

Rekapitulace P

Jeden slepýš strašně pyšně
pod pýchavkou v lese žil.
Pýchou třpytil se a zářil,
až se jednou dopyšnil!

Včelky květy opylují,
slepýš se jim vždycky smál.
Ať pyl přenáší, když chtějí!
Proč já bych však pracoval?

Netopýr zas v noci lítá...
...přirovnán ke kopytu!
Slunce zašlo, spát máš, hňupe!
Lítej si, když svítí tu!

Stará liška, ať je doma,
ve své noře ukrytá!
Ona, babka, ve svém věku,
po palouku klopýtá!

Výr si peří čepýří,
valí oči na výřici,
ta se z toho celá pýří –
koukněte se na slepici!

Rád má slepýš jenom sebe.
Brzy však on zavzlyká!
Tu svou pýchu brzy už si
chlapec pěkně odpyká.

Jednou slepýše nám chytli.
(Než bys řekl pýr.)
Málem už byl pěkně v pytli!
Pomoh netopýr!

Vrhl on se na pytláky,
výr to viděl – zahoukal –
včelky svolal, lišku taky.
Kdo moh, tak pytláky hnal.

Dnes už slepýš pyšný není,
už to nikdo nezlomí!
Pod pýchavkou stydí se a
zpytuje své svědomí.